

Beszámoló a 2009. évi FEANTSA konferenciáról
(Részvétel és hajléktalanság – 2009. október 22-24, Koppenhága)

A 2009. évi FEANTSA konferencia témája az volt, hogy miként szólhatnak bele a hajléktalan emberek a számukra létrehozott ellátások működésébe, alakításába.

A konferencia „varázserejéhez” tartozott, hogy nemcsak szociális munkások és az ellátásban dolgozó emberek, hanem hajléktalanok is résztvettek ezen a pár napos együttléten és elmondták véleményüket arról, hogy milyen is belülről a rendszer.

Bennem nagyon megragadt az a pár mondat, amit egy német asszonytól, Biggy Hartungtól hallottam (Biggy 10 évig élt hajléktalanként) miszerint örülne, ha nem a szociális munkás mondaná meg azt, hogy szerintem mi lenne jó neki, azaz a kliensnek. Itt bele is botlottunk rögtön egy másik érdekességbe, Európa nyugati részein már nem is kliens a hajléktalan ember megnevezése szakmailag, akivel a szociális munkás dolgozik, hanem az „ellátást igénybevevő” (service user). Ez persze kicsit bonyolultan hangzik magyarul, de mindenesetre elgondolkodtató, hogy mennyire igyekszünk partnernek tekinteni a hozzánk forduló hajléktalant. És egyáltalán mennyire merjük, tudjuk, mennyiben van módunk figyelembe venni a hajléktalan ember igényeit, vágyait, elgondolásait arról, hogy neki mi a jó és mi nem. A konferencia témája tehát az volt, ahhoz, hogy minőségi ellátást tudjunk biztosítani a hajléktalanoknak, előbb-utóbb elengedhetetlenné válik az, hogy ők maguk beleszólhassanak a szolgáltatások alakításába. Letölthető segédanyag található a FEANTSA honlapján:

„Participation Toolkit – Redistributing the Power” FEANTSA 2007,

http://www.feantsa.org/files/Participation/policy%20statements/EN-Final_toolkit.pdf

A konferencia első, nyitó napján, abban a szerencsében volt részünk, hogy meglátogathattunk koppenhágai intézményeket. Ez valóban nagy élmény volt. Így ismerkedhettem meg egy nagyon izgalmas dán „találmánnyal”, a Kofoed Iskolával. Hasonló intézmény sajnos hazánkban nincs még, de én nagyon remélem, hogy hamarosan lesz.

Az iskolát egy dán lelkész (Hans Christian Kofoed) alapította munkanélküli emberek számára 1928-ban. Néhány műhellyel indult, mára hatalmas intézménnyé nőtte ki magát, melynek testvérszervezetei több helyen megtalálhatóak Közép-Kelet Európában.

A Kofoed Iskolába tanulók járnak: hajléktalanok, munkanélküliek, bevándorlók, egyéb szociális, mentális problémákkal küszködők.

Céljuk az, hogy a tanuláson, tanulmányokon keresztül megerősödjenek tanulóiuk, magukat különböző szakmákban kipróbálják és visszataláljanak a piaci munkavállalási viszonyok közé. Kínálatuk lenyűgöző: 150 féle kurzus (érettségi tantárgyakon kívül, nyelvoktatás, pszichológia, filozófia, zene, egyéb művészeti ágak) és 30 tanműhely (konyha és kávézó, asztalos, elektronikai, nyomda, autójavító, szabás-varrás, fodrászat, szállítás...) ezenkívül különböző művészetterápiás és hobbi csoportok (kerámia műhely, rajz és festőműhely, bútorjavító műhely). Az intézményben továbbá van könyvtár, étterem, ruhabolt, mosoda és természetesen van lehetőség sportolásra is.

Akik a programokon részt vesznek, tanulók, az intézmény célja nem a termelés, hanem a képzés, ill. a munkatapasztalat biztosítása. Ugyanakkor az iskola használ „intézményi pénzt” a Kofoed dollárt, amit az intézményen belül lehet elkölteni, ételre, italra, cigarettára, ruhára. Évente kb. 3000 tanulójuk van, az átlag életkor 36 év, fele-fele arányban férfiak és nők. Az iskola programjaiba tanulóként az jelentkezhet, aki elmúlt 18 éves, munkanélküli és legálisan tartózkodik Dániában. A tanulók 40%-a nem dán állampolgár.

Az iskolában szociális munka, tanácsadás is folyik és működtetnek 3 bentlakásos otthont fiatal hajléktalanok számára (18-30).

Az iskoláról további információk itt találhatóak:

www.kofoedsskole.dk